

Skulde nogen anden smitsom Sygdom blandt Husdyrene vinde større Udbredelse og antage en mere ondartet Karakter, er Indenrigsministeren bemyndiget til at bestemme, at den fremtidig skal henregnes til de ondartede smitsomme Sygdomme, hvorom offentlig Kundgørelse bliver at udfærdige.

Skulde nogen af de ondartede smitsomme Sygdomme angribe andre Dyr end Husdyr under saadanne Omstændigheder, at der kan være Fare for Smittes Udbredelse til Mennesker eller Husdyr, er Indenrigsministeren bemyndiget til i saadanne Tilfælde at bringe de i §§ 3—7 indeholdte Bestemmelser til Anvendelse med de efter Forholdets Beskaffenhed nødvendige Ændringer.

§ 3.

Er noget Husdyr blevet angrebet af en af fornævnte Sygdomme, eller er der Sandsynlighed for, at dette er Tilfældet, skal dets Ejer eller den, der paa Ejersens Vegne fører Tilsyn med Dyrene, sørge for, at intet til Besætningen hørende Dyr, der kan angribes af Sygdommen, føres bort, forinden Dyrlægen kommer til Stede og uden Ophold og senest inden 24 Timer, efter at Sygdommens virkelige eller formodede Tilstedeværelse er kommet til hans Kundskab, enten tilkalde en til sammes Behandling berettiget Dyrlæge eller derom gøre Anmeldelse til vedkommende Politimester eller Sognefoged. Denne sidste skal ogsaa, naar han paa anden Maade faar saadan Kundskab, være pligtig til uophødelig derom at underrette Politimesteren.

Naar Kvægpest er udbrudt, skal enhver Ejer af drøvtyggende Dyr, der bor indenfor en af Indenrigsministeren nærmere bestemt Afstand fra det smittede Sted, eller den, der paa Ejersens Vegne fører Tilsyn med Dyrene, være pligtig til uden Ophold for vedkommende Politimester, Sognefoged eller en Dyrlæge at anmeldte ethvert Tilfælde af indvortes Sygdom, der maatte forefalde i hans Besætning blandt de ommeldte Arter af Dyr.

§ 4.

Finder Dyrlægen, at noget af ham undersøgt Dyr er angrebet af en af de i § 2 ommeldte Sygdomme, eller at der er overvejende Sandsynlighed derfor, skal han, hvad enten han er tilkaldt af Ejeren eller udsendt af Politimesteren, eller han paa anden Maade er bleven opmærksom paa Dyrets Tilstand, hurtigt mulig sørge for, at det afsondres fra sunde Dyr saa fuldstændig, som Sygdommens Natur udcræver, og Forholdene tilstede, medmindre Ejeren giver sit Samtykke til, at Dyret strax dræbes uden Erstatning. Dyrlægen skal derhos være berettiget til at forbyde, at noget Dyr af Besætningen, som kan angribes af den paagældende Sygdom, selv om det ikke er eller mistænkes for at være sygt, bortbringes fra Stedet, til at foreskrive og om fornødent paase, at de Sider, hvor det syge Dyr har staaet, og de Genstande, hvormed det har været i Berøring, behørig renses, samt overhovedet til at træffe de foreløbige Forholdsregler, der ere fornødne til Forebyggelse af Smittes Udbredelse, alt i Overensstemmelse med de Instakser, der i saa Henseende ere eller maatte blive Dyrlægerne meddelte.

Efter at Dyrlægen i sin Protokol har gjort den i § 1 foreskrevne Tilførsel, der skal indeholde Forklaring om Undersøgelsens Dato, Ejersens Navn og Bopæl, Dyrets Art og Kendemærker, den antagne Sygdoms Beskaffenhed og de paabudte Forholdsregler, oplæses den for Ejeren eller den, hvem det paahviler paa hans Vegne at have Tilsyn med Dyrets Behandling. Ved sin Underskrift i Protokollen paatager den paagældende sig Forpligtelse til at efterkomme de ham givne Forskrifter og Paalæg, selv om han maatte finde sig foranlediget til derover at føre Besværing for højere Myndighed. Nægtes Underskriften, henvender Dyrlægen sig i Røbstæderne til Politimesteren (i